

„...Békesség a Földön...”

(—ány.) A Megváltó születésnapjának ünnepi fényére még mindig a háboru árnya borul ma. Kavargó harcizaj fölött zendül meg az égi karok éneke: „Dicsőség menyben az Istennek, békesség a földön a jóakarátú embereknek!”... de a Föld, a fegyverek siketítő hangzavarából is kihallja az Egek tiszta énekét és a megpróbált Ember a magasságok felé emeli szemét.

Talán sohasem oly mélységes és csodálatos jelkép a Karácsony, mint háboruk idején, — az a nemzedék, amely átélte az 1914—18-ás világháborút, jól tudja ezt. Mi volna a hit, ha nem a szenvedő ember egyetlen erőforrása és mívégre jött volna Isten Fia a világra, ha nem a szenvedő emberiség megváltására a hit kegyelme révén? Méltatlan kesergés helyett tehát, hogy ime a szeretet ünnepén ágyuk dörgése és bombák robbanása tölti be a földgolyó nagy részét, nézzünk szembe a tényekkel és próbáljuk belőlük leszűrni azt a magasabb igazságot, amely emberi szemeink elől annyiszor rejtve marad.

Ez az igazság nem lehet, csak a hit igazsága. Ez az igazság ott zeng az angyali karok karácsonyi énekében, amely az Istent megillető dicsőséget és a jóakarátú embereknek kijáró békességet hirdeti. De vajjon, ha magunkba nézünk, azzal az őszinteséggel, amellyel csak szorongatásaink leg súlyosabb óráiban nézünk magunkba, vallhatjuk-e tiszta lelkiismerettel, hogy megfélemlünk ez égi szöveget igéinek? „Megadjuk-e Istennek azt a dicsőséget, amely őt megilleti és vagyunk-e annyira jóakarátúak, hogy minket békesség illessen meg a földön? Ha Isten törvényei szerint élnénk, ha a Szeretet nem volna üres szólam az ajkunkon, ha az a kölcsönös jóakarát vezetne cselekedeteinkben, amelyről az angyalok szólnak, elképzelhető volna-e, hogy az emberek milliói fegyverrel támadjanak egymásra és a Szeretet ünnepén harcizaj töltse be a földet a békesség tiszta csöndje helyett?

Ne a háboru megpróbáltatásaiban, ne a világ mérhetetlen szenvedéseiben lássuk meg az emberiség ellen való bünt, hanem önmagunkban tegyük hitvallást a bűnökről, amelyeket Isten ellen elkövetünk. Ne csak az okozatot nézzük, hanem az okot is, mert nincs és nem lehet olyan keresztény ember a földön, aki azt merné állítani, hogy ami a világban ma történik, érthetetlen borzalom csupán, nem pedig érthető és igen sokban megérdemelt büntetés.

Az önzés, a kapzsiság, a gyűlölet démonai szabadultak el a világ felett, de ezek a rontó szel-

lemek nem ma, nem most szabadultak el napjainkban, hanem — ki tudja? — talán már a Teremtés első napján. Ezek a szellemek idézték fel az előző világháborút, ezeknek nevében kötődtek meg az úgynevezett békék, tehát végeredményében ezek szabadították a világra a mai háborút is, amely sohasem robbanhatott volna ki azok nélkül a kegyetlen igazságtalanságok és megaláztatások nélkül, amelyekkel 1919—20-ban a béke égi fogalmát megcsufolták. Az önzés, a kapzsiság, a gyűlölet elvetett farkasfogai nem nőhetett ki a tartós béke fehér és áldott virága, a megértő jóakarát hiánya sem az egyik, sem a másik részen nem teremhetett tűző jóakarátot, erre gondoljunk ma, amikor az égi szöveg békességről és jóakaratról szól a földi embereknek. Ez az igazság, ez a hit igazsága és az Egek figyelmeztetése a Földnek.

Am ha felismertük ezt az igaz-

ságot, vádolhatunk-e mást, mint az emberi megátalkodottságot, mely sohasem ismeri fel idejében az égi figyelmeztetést? Vádolhatjuk-e a háborút, mint megcsufolását a Megváltó hirdette szeretetnek, vádolhatjuk-e, ha tisztán látjuk, hogy ez nem önmagáért való, értelmetlen rossz, hanem épp azoknak a csufságoknak méltó büntetése, amelyeket valamikor az emberiség és igazság ellen a győzelem mámorától megrészegetettek elkövettek.

Csodálatos példázat és jelkép a Karácsony, amelynek édes gyermeki énekébe a légvédelmi szirénák és a bombák és gránátok furiahangjai rikoltanak. Csodálatos példázata és jelképe annak, hogy a Megváltó épp az emberi bűnök megváltásáért s földi szenvedések jóvátételéért jött e világra és hogy születésének ünnepét csak akkor ülhettük meg tiszta lelkiismerettel és tiszta békességben, ha Isten dicsőségét azzal a jóakarattal szolgálja az emberiség, amely nélkül nem lehet igazság, tehát nem lehet béke sem a Földön.

Bethlehem.

Az örök bölcsesség megállapította az Üdvözítőnek bevonulását és fogadtatását. Elrendezte a térben a nemzeteket s az időben az eseményeket. Kijelölte a történelmi fejlődésnek azt az örökké emlékeztető pontját; alkalmas geográfia foglalta a népeket s az államokat, hogy a földből a Fölségesnek számolya váljék, melyre a magas égből lelép s az élet szövedéke a takaró legyen rajta. Fűrészszövegete várak, házak, paloták közül kiválasztotta a legalkalmasabbat; a lakást berendezte, úgy, hogy minden szeg és csap, minden szín és alak stilszerű legyen benne; s midőn elkészült vele, szétlebbentette az éjnek sötét, nehéz függönyét s menyei fényben, angyalszárnyak keretében bemutatta Bethlehemet az ámuló világnak, bemutatta a gyermeket s anyját barlangban, jászolban, éjben! Az is ten gondolat ki volt itt dolgozva az utolsó

pontig s vesszőig, a „Verbum Dei” ki volt mondva a lehelet és lélekzet finomságával s a hangsúlyozásnak s előadásnak művészetével. Kezei közt éj és fény, csend angyalának, Istenanya és rideg jászol, szerető tekintet és tűz-lehelet, anyai karok és fázós érintés, forró szív és szuró szalma az isteni inspirációt fölvevő, finom anyaggá lett s az Isten azt teleítatta gondolataival s érzelmeivel; azóta ragyog szemünkbe s nyúl ellenállhatatlanul szívünkbe a szentkarácsonyi Bethlehem.

Bámulatos kontrasztokat foglalt művészi egységbe az Ur e Bethlehemnek kialakításában; az első ellentét, hogy ott minden érdes, durva és nyers a test s az érzék számára; ahová nézünk, borzongunk; amihez érünk, az szur. A szalma, mintha tövis s a jászol, mintha szögekkel, kiálló szögekkel volna kiverve, faragatlan és szátkás. A levegő nyirkos; a barlangon

ajtó nincs. Itt lakatosnak, asztalosnak, karpitosnak, cserepesnek, kályhásnak, festőnek nem akadt munkája. Itt fukarkodott a természet és művészet; a tevé nem adott szőrt, a juh nem adott gyapjút, a lud nem adott dunyhát; csak érdes kender-szálakból szőtték egy kis pólót. Itt minden mesztelen, sziklafal, jászol és gyermek! Hátunk borzong; érzékeink ir-
tózna; kedvünk kerekedik elfutni innen.

De ne fussunk. Fogjuk fel a csecsemőnek programját: „ego memet in ardua fixi.” En a kemény életet választottam magmnak! Értsük meg, hogy e sziklahasadéban ezt a kemény fűszket a sas rakta ki magának, kit az érzékiség meg nem közelít, kit a puhóság el nem kábit, kit a kellem le nem fog, hanem aki érzenek káprázaton, mámoron, élvezeten s ittasságon mint gürű illatos felhőkön keresztül vágia magát hősi csapattal, csupa sasiókokkal, kik a napba nézni vágytak! Itt semmi sincs bélelve testtel; itt a lélek lakik! Aki palotát akar nagyuri henének, aki pihés-tollas fészket akar rakni csicsérgős kedélynek s abban végleg lakni, mikor már szárnyai megnőttek az menjen másfelé, itt nem boldogul!

E csecsemőnek missziója van a lélekhez, azt szereti, azt kegyeli, azt jött felszabadítani. Azért ragadta meg a lelkét, csak ezt látta az emberben, ehhez szólt. E radikális irányzatával megzabol-
tatott sok panaszt: hogy az édes hangot a finom arcát, a szép természet, a kultúra vívmányait, e természet édes élvezeteit ignorálja, — hogy nem ért hozzá és barbár — hogy ime bujdosik barlangban s a trogloditához téved; de ő csak mosolygott s nem engedett a programból: nem fest — ismételte — nem fest, lélek kell nektek! A kultúra nem ház, nem fórum, nem cimbalom, nem váza, nem elegancia, nem színház, a kultúra mindenekelőtt a lélek műveltsége! Borzongjatok, rázkódjatok össze itt a barlang nyirkos éjjében: keményen foglalkozzátok, hideg kézzel érintlek, hálha fölcsúdjtok s szétfoszló érzéki mámorból felébred bennetek a lélek! Szép, tiszta, nemes, uralkodni s teremteni hivatott lélek kell nektek, ez az igazi kultúra. Ha érzékiségek lázad, hát csak rajta; kitűztém én már régen a programot. ha nem halottatokat, hát lássátok, Bethlehem azt kiáltja felétek: Hie Sinne — hie Seele! Itt Elme — itt Lélek!

A második kontraszt az a sötétség, mely az embernek látni és tudni vágyó lelkére borul, mikor a szent éjnek Bethlehem előtt letérdel. Sötétség fogja kö-

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Karácsonyi ajándék.

Irta: BOROTAY JÓZSEF

A csillagok szokatlan fényvel ragyogtak az éjszakában. Kőd ma nem ereszkedett a messzi tájra, elült a szél és hallani lehetett a nagy folyam lefelé hőmpolygó roppant víztömegének csobogását. A tulsóparti muzsika állások is elhallgat-
tak, csak a hó ropogott az őrszemek bakancsa alatt.

Az egyik állás előtt két baka beszélget halkan:

— Hát még mit ír az asszony?

— Azt írja, hogy levágták a hizót, negyven liter zsírja lett, meg négy oldal szalonna. Jól fizetett. Osztan meg, hogy a jánytestvére karácsonykor tartja kőzfogóját szentmiklósi legénnyel.

— Akkor éppen most van.

— Most. Jó volna ott lenni.

— Jó. Úini a meleg szobában, hallgatni a rádiót és őrlüni a gyerekekkel a

karácsonyfának. De mikor lesz az? Talán soha. Node megyek is már. Mikor van a váltás?

— Éjféltkor, most tizenegy óra...

— Hát akkor Isten áldjon cibora.

— Jóicakát pajtás.

Azzal szétváltak s ment mindegyik a maga posztjára. Egy ideig még föl-alá strázsált az őrszem, aztán nekitámaszkodott egy bükkfának, puskáját maga mellé rakta és kezét fujta, melengette. Elálmosodott, talán el is szundított, de érzékei ébren voltak. Valami kis neszt hallatszott, ágropogás, s egyszerre csak látja, hogy egy ember és egy asszony lábujbegyen el akarnak mellette oszoni. Főlkapja fegyverét és rájuk kiált:

— Állj, ki vagy!!!

Az asszony valami motyót rejt a köpenyegé alá és azt mondja:

— Szegény utasok vagyunk, eltévedtünk a sötét erdőben.

— Azt m i n d e n k i mondhatja.

Jelszót!

— Karácsony — feleli halkan az ember.

— Attól még lehetek kém, ha tudod is. Állj a fához, kezeket föl. Ugy! Most meg ne moccanj, mert lövök. Te

meg asszony jer közelebb, mutasd, mit dugtál el.

Az asszony odamegy, szétteríti köpenyegé szárnyát és egy pólásbabát vesz ki alóla.

A katona megenyhül, mert ezébe jut saját kis fia, akit még nem is látott és azt mondja:

— Szegény poronty, megvessz az Isten hidege. Hogy jut eszetekbe ilyesmi. Éjjel mászkálni az erdőn. Nem tudjátok, hogy mindenkit le kell löni, aki éjnek idején itt kóborol. Hogy a csudába jöttetek idáig láttatlanul?

— Éminnen jöttünk az erdő felől, üldöznék, menekülünk — feleli az asszony.

— Menekültök? Ki elől, ki üldöz? A vörösek? Hisz azok odaát vannak.

— Te is üldözl. — vág közbe a férfi.

— Mit beszélsz ember, én üldözlek? Nem látod, hogy őrségen vagyok? Sobse láttalak benneteket!

— Szíved mást mond, mint a szád. Nézd csak meg jól ezt a szelid asszonyt karján a kisdeddel. Nem láttad még soha?

Az a nagy fényes csillag, rajlet már alkonyatkor le megerodált, most csaknem a fejük fölött ragyogott, szinte su-

Kutyaelet az otthon

Standard

RADIO

"HÉTVEZÉR SOROZAT" NÉLKÜL!

rül a jászolt s az embert. Kettős éj, az égnek s a barlangnak éje. Az Istennek is ez éj a palástja. Az Isten láthatatlan, reánk nézve tehát éjben áll. Az Isten titokzatos, mint az éj és érthetetlen, hogyan lehet tehát a mi világosságunk? A hittudományunk sok borzalmas és sötét zónája van s ha valaki szeméit problémáira függeszti, elkábul s elborul a lelke. Elhervasztja a szeretetet s szomorú kötelességet formál belőle; elhervasztja a bensőséget s janzenista szillogizmusokat állít helyébe, megfagyasztja a lelkesülést s rabszolga-indolenciával cseréli fel. Ily környezetben tönkre megy minden: természet, ész, művészet és lélek... Testvéreim meneküljünk!

Meneküljünk s bujjunk el a bethlehemi barlangba! A sötétség, haragos Jehova s a reprobációnak Istene elől, meneküljünk az Istenfiának jászolatához! Szegődjünk a Gyermek-Istenhez, arcocskájától szétfoszlik a létnek felhős tekintete! Ha bölcsletünk röstelkedik, ha hittudományunk aggaszt, csokoljuk meg a Gyermek kezét. Az nem vitáz, az nem szédít, nem temet homályba, nem rémit. A Gyermek egy szeretetreméltó, kedves, bájos valóság; tekintete gondot s kételyt feledtető tény; mosolya biztatás. S ez az Isteni gyermek — higgyék el — mindez

rolta a fák koronáját. Egyre fényesebb lett és a baka fölismerte Máriát és Józsefet a kisdeddél.

— Nézd már — kiált föl hangosan — hisz ez a kis Jézus! Add ide anyám hadd fogjam egy kicsit.

— Mert szivedben fölédre a vágy, fogd a gyermeket, karold át és simogasd meg, de vigyázz, fel ne ébredjen!

— Oh! anyám milyen jó vagy! Van otthon egy bethlehemem, benne a jászoly a Kisdeddél. Ti ketten a pásztorokkal ott térdeltek, barmok melengetik. Én faragtam. Mindig az asztalon van a karácsonyfa alatt, most is ott áll... látom... de ti nem vagytok benne.

— Eljöttünk tehozzád, mert szived tiszta és jó — mondja most a férfi és elveszi tőle a kis Jézust — csak néha zárva van az ajtaja. Tartsd mindig nyitva az ajtót, hadd lépjen be rajta a Gyermek!

— Oh szent József, én mindig hittem! Nézd, elhajítom a puskám, nem akarok többet ölteni!

— Vedd csak vissza, hisz megesküdtél, hogy nem hagyod el. Vedd vissza, igaz ügyért harcolsz, otthonodért, a magyarságért, Mária országáért, a hazáért, Vedd vissza!

nekünk: báj, biztatás, gondot s kételyt feledtető tény! Eljött, hogy bizzunk benne s hogy szeressük őt! Ki ne futna éjből, kételyből, örvényekből feléje? Feléje: hitünk víziójához reményünk otthonához, szeretetünknek karácsonyi Bethleheméhez!

Oh Bethlehem, Bethlehem, örök szeretetnek naiv megnyilatkozása, hadd értsük meg suttogó szózatodat: *szeress és ne kételkedjél!* (— any)

Az amerikai „mumus” (?)

(Kaszinó terefere. Borulató vitázik derülátóval. Jelzésük legyen B és D)

B Remélem, kedves barátom, most már belátod, mily vaskosan tévedtél korábbi vigkedélyű felfogásoddal?

D Mennyiben, ha szabad kérdeznem?

B Szívesen megmagyarázom, mert úgy vélem, hogy agyad néha kihagy s egy-két hónappal ezelőtti kijelentéseidre sem tudsz határozottan visszaemlékezni.

D Ezt a kellemetlen szellemi hanyatlást ugyan még nem tapasztaltam magamon de azért kíváncsian várom, miről is van tehát szó?

B Az amerikai „mumusról”. Ne tagadd, akkoriban gunyosan emlegetted, hogy nevetséges tőle rettegni. S lám nyakunkon az amerikai veszedelem.

D Engedj meg kérlek, de őszintén mondván, nem értem rettegésed okát.

B Ezért is süketnéma és színvak vagy a háborús eseményekkel kapcsolatban. Vagy néked talán mellékes az afrikai súlyos katonai helyzet, illetve az a nagyon kellemetlen valóság hogy egy-kétszáz ezer amerikai, a legmodernebb hadi felkészültségben, szinte máról-holnapra birtokába vette a hatalmas francia gyarmatokat?

D Ez sajnos, Darlan és társai áru-

lása miatt megtörtént. Amerikai „hóseid” bizonyosan ujjongnak még ennek az olcsó sikernek is. De viszont mi miért rémül-dőzzünk?

B Tüstént megmagyarázom, kurta-eszü barátom. Ha az amerikai hadsereg tömegével megveti a lábát Afrikában, Európa már csak egy ugrás neki. S amellet az olasz partok védtelenek. Fel-fogod-e hát nehézkes értelemmel, hogy a „mumus” minket is nagyon fenyeget „látogatásával”?

D Ez mindenesetre elméletben simán hangzik. De a botnak két vége van ám. S mivel te jósnak csaptál fel, én is követem példádát, ha nem untailak.

B Csak tessék, habár előre elképzelem könnyelmű, konok derülátásodat.

D Ugy is van. Én pontosan az el-lentéjét hirdetem a te borulató okoskodásodnak. Meggyőződéseim, hogy az amerikai „mumus” afrikai uralma csak muló életű lesz s az elbizakodott jenik nem sokáig sütkéreznek a szaharai sivatagon. Európától pedig oly messze esnek majd, mint Makó Jeruzsálemtől.

B Ne beszélj csacsiságot. Az amerikai s általában az angolszász csapatok számbeli s felszerelési fölénye behozhatatlan. A német s olasz seregeket keletről-nyugatról harapófogó módjára szorongatják. már az is szerencse, hogy védekezni bírnak. De döntő támadásra képtelenek.

D Egyelőre igen. Azonban csak ezután jön a hadd ei hadd. Rommeléknek tiszszerte könnyebb az utánpótlás, mint az amerikaiaknak. Ez nemsokára érezteti majd hatását.

B A tulsúly azonban mégiscsak az amerikaiak oldalán marad.

D Lehet, de csak mennyiségben. Az érteimi és lelki értékek, vagyis a *minőségi föbblet* viláthatatlanul a tengelyhatalmak felé bilienti a győzelmi mérleget!

B Hagyjuk talán abba a meddő szóharcot! A közel jövő megadja úgy is a választ.

D S én teljes bizakodással nézek elébe.

Figyelő.

Az Evang. Nő- és Leányegylet Karácsonyi Kiállítása.

Hosszú hónapok munkáját igénybe-vevő előkészületek után december 12-én délutánra egy kis tündérkertté változott az üveggyári Olvasóegylet szép nagytérme. A ködös, zimankós időben, a fel-törő sár és nyomasztó sötétség sűrű felhői közül a Kiállításra belépő elé nemes izléssel felsorakoztatott termek, bennök asztalok, rajtok szebbnél-szebb kiállítási tárgyak és mögöttük a jótékony Szeretet mosolyát sugárzó arcok sora tárult a belépő elé, amelyek mindegyike a központ-ban álló hatalmas méretű karácsonyfa fényét és melegét tükrözte bele a lelkekbe és ebbe a vészek árjain ringatózó há-

borus világba.

Az üveggyári igazgatóság, Schreiner Jenő bányatanácsos, minden nemes gondolatot felkaroló és segítő készsége, valamint az üveggyári Olvasóegylet elnöksége és választmánya meleg szívvvel adott otthont az ez esztendői kiállításnak. Glauber János és Szvoboda Gyula háznagyok minden várakozást túlhaladó készsége, ügyessége és hozzáértése segítségével a nőegyleti és leányegyleti hölgyek olyan vonzóvá varázsolták át erre a két napra az üveggyári otthont, hogy az az érdeklődő közönség befogadására már elégségesnek sem tudott bizonyulni.

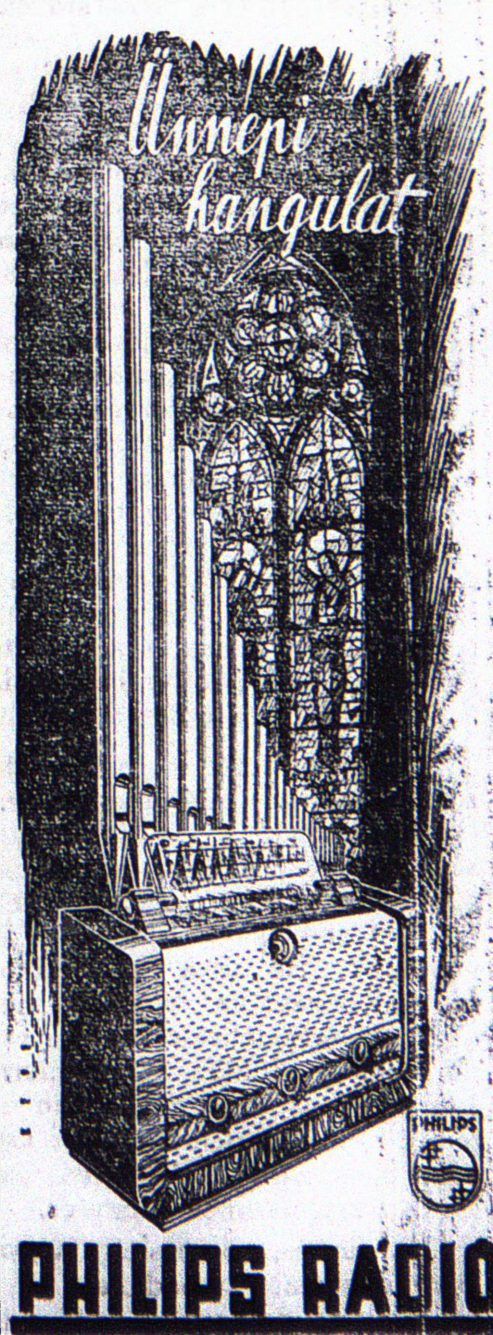
S aki eljött nem bánta meg. Nemcsak a kiállítás csinyja és izlése elrendezése, de legfőképpen az értékes, finom kivitelű és mindamellett a mai viszonyokhoz mérten olcsónak mondható árak következménye volt az, hogy a kiállítás anyagának háromnegyed része már az első napon gazdát talált s vasárnapra már csak alig maradt a különben gazdag asztalokon. Ezek sorában, mint minden évben, most is kivált a Leányegylet haba-asztala, amelynek minden kiállított tárgya egy-egy valóságos kis költemény volt, a hosszú őszi és téli délutánok nagy munkájának és a szorgos leánykezek összefogásának eredményeképpen. Nem egy tárgy valóságos látványosságnak bizonyult, mint az eszkimók, kéményseprők, bohócok, stb. A játékaruk, kézimunkák, a vendégkiállítók asztalai hasonlóképpen nagy érdeklődés középpontjába kerültek. De a legkeresettebb volt mégis a most sem hiányzó virsli és teaszal, amelyek kenyér és süteménnyel való ellátása a kiállító asszonyok és leányok háztartásából elvont és nemes célra odaszánt amugy is kevés fejadagokból való elvonás útján kerülhetett terfőkre.

A kiállítást dr. Csengődy Lajos es-perelelkész nyitotta meg, amivel kapcsolatban egy perces néma csenddel áldottak

a jelenlevők a harcterek hőseinek, kiknek köszönhető, hogy ilyen dolgok is békes-séggel mehetnek végbe. Majd este 6 óra-kor rövid műsor volt, amelynek közép-pontjában Horváth Györgyi tanárnő elő-adása állt, aki magas színvonalu gondo-latsorban foglalta össze az idei Karácsony és a vele kapcsolatos szeretetteljes énkénység lelkét és mély benyomást váltva ki díszes hallgatóságából, vezette a jelenlevőket a lelkeség legmagasabb régióiba. Mellette Takács Andor két megrázó erővel tolmá-csolt szavala a valóságos feltűnést keltett. Csányi Loránt közreműködése mellett a Surányiné Bartholy Klára által harmo-ni-mon kísért Leánykar bensőségeit meleg-séggel és precízen előadott énekszáma, Polony Zoltán hitoktatásegyletlékész veze-tésével vezette és fejezte be a műsort.

Vasárnap délután 3 órakor a terem-t a szó szoros értelmében zsúfolásig meg-töltő közönség elé Hollsch Emma a for-gácsi ovoda bájos növendékeivel állt szin-padra szebbnél-szebb számokkal illusztrálva a kezére bízott gyermekekkel való nagytértű munkássága gyümölcseit, ami-keket meszerű szépségek ruhájába öltöz-tetett az üveggyári környéken élő édes-anynai szeretet és a gyermekért való áldozatkészség. Kivülök Kerényi Zia és Nono kis zongoraművészek szőke és négy-kezes játékaikkal bájos előadásban az élő karácsonyfa éneke, ifjú gimnazisták sok kacagást kiváltó némajátéka működött közre.

Az esti műsorban Polony Zoltán segédlelkész tartalmas megnyitója követte az olvasóegylet zenekarának szép beve-zetőjét, majd Takács Andor, Csákváry László, Garami László, Szilvka Károly és Sturman Jenő egyformán kitűnő és pom-pásan összedolgozott játéka: váltott ki feszült figyelmet és lépten-nyomon fel-zugó nyíltzini tapsokat, amik feltartó-zhatatlanul végigkísérték nagysikerű és pompásan kidolgozott játékaikat. Takács Andor szavallatai ezáltal is fröcsökös hatásokkal váltottak ki, Fábry Anna és Gre-gán Éva szépen sikerült és Polony Zol-tán által zongorán kísért táncszámmal gyönyörködtek a közönséget, Csányi Loránt szép sikerű gitárszólója és Takács Andor s Csákváry Jenő rövid, de annál hatásosabb és mindkettőjük által kitűnően kidolgozott jelenete váltott ki végül sok tapsot, amiben bőséges része volt a kon-feransz szerepét ellátó Takács Andornak,

Annepi hangulat

PHILIPS RADIO

de amikből sokat érdemelt meg a feladattól kitűnően ellátó Lang Lajosnak is a sügő szerepében.

Nem csoda, ha mindenki jól érezte magát és boldog, meleg érzés járta át a rendező hölgyek és leányok lelkét is, akik anyói aggodással, bizonytalankodással, de mégis élő reménységgel láttak hozzá ezévi ilyen munkájukhoz.

A jóltevés szent öröme méltán lett osztályrésze a Nőegylet élén fáradhatatlanul tevékenykedő Moticska Nándornénak, a Leányegylet vezetőjének, dr. Csen-gódy Lajosnénak és minden asszony és leánytársuknak, akiknek sorában külön értékelendő mindenegyesnek fáradhatatlan, helytálló és hűséges közreműködése s ha közülök csak özv. Pantvik Árpádnét, Wiesinger Károlynét, Köntzey Ferencné, Weszelovszky Kató és Vilma, a példás ügybuzgósággal legelsőként közreműködő Medzihradsky Márta, Dubravszky Etelka diakonisszatestvér, a nagy távolság ellenére is a régi helytállással fáradozó Flachbart Jánosné, Jesse Gyuláné, özv. Szabó Sándorné, Okolicsányi Elemérné, ifj. Horsa Pálné, Várkonyi Lászlóné, Bruncsó Béláné, Dubinyi Lajosné, Zvada Ödönné, Lischka Frigyesné, özv. Polráczky Lajosné, özv. Szlivka Gyuláné, Módos Ernőné, Noszky Andorné, Rigó Ferencné, Holles Mihályné, a mindig készséges Dianiska Mária, Pallay Gusztávné, a mindenben segítő Czirbesz Istvánné, Turek Berta, Szabó Nővérek,

Molnár Ibolya, Donát Nővérek, Becht Nővérek, Flachbart Sárika, Hajcsi Mici, Tóth Erzsébet, Matlári Erzsébet, Fábry Nővérek neveit emeljük ki, csak azért tesszük, mert mindenkit kellőképpen értékelni nincs elég helyünk.

A kiállítás sikerét előmozdító mindegyik támogatásért meleg szívvvel mond köszönetet a két egylet elnöksége, úgy a nehéz viszonyok között is megértéssel viseltető szépszámu közönségnek, az ovadások kedves szüleinek, a közreműködők mindenikének, de nem mulaszthatja el, hogy ezt külön is ne hangsúlyozza az Üveggyár vendéglátásáért Schreiner Jenő bányatanácsos és Wiesinger Károly felügyelő és az Olvasóegylet irányában, Kórompay Lajos bányafőtanácsos felé, aki ezúttal is lehetővé tette a fenyőgallyakhoz jutást, Krepuska Géza két darab karácsonyfa ajándékozó, Karattur Antal gyárigazgató és a kiállítás színvonalát emelő vendégkiállítók felé, élükön Endrey Lászlóval.

Ha számos családi körben valamivel melegebb lesz a Szent Karácsony ünnepe és valamivel több szeretetet fognak érezni a ma érvényesülő világviszonylatban nem tudó emberszeretetről — az annak köszönhető, hogy ezt a nemes lélekből fakadt, önzetlen szeretetszolgálatot is értékelni tudta városunk közönsége és támogatást jelentő áldozatát ezen az oltáron is meghozta.

Legyen áldás rajta!

Nemes munkáslélek.

A Budapest-Salgótarjáni Gépgyár és Vasöntő Rt. salgótarjáni hadiüzemének munkásolvasköre, mint már a múlt számban leírtuk, a Kormányzó Úr névünnepe a Főméltóságú Úrnak igen szép ajándék mősoros esttel hódolt.

A hadiüzemi munkásság ujszerű módon nyilvánította ki a honvédség iránti szeretetét és megbecsülését akkor, amikor az előadást a honvédség részére két ízben espedig 10-én és 11-én este teljesen ingyen megismételte. A honvédek részére, ki-ki erejéhez mérten adakozott. A társadalom minden rétege megmozdult, dobányárut, meglegholmit stb. ki mit tudott, adott.

A segény sorsban élő munkásság is adott tehetsége szarint. Nagyon lélekemelő és kövételre méltó példát adott a Budapest-Salgótarjáni Gépgyár és Vasöntő Rt. hadiüzemi munkássága, mikor egyéb adakozásán felül, amije még volt, azt ajánlotta fel a honvédség részére. Felajánlotta szabadidejét, műkedvelő művészetét, hogy a honvédség iránti szeretetét kimutathassa. Érezte ez a munkásság azt, hogy a fronton helyette is küzdő honvédeknek még adnia kell. Adott olyat, amit tudott adni és amit a honvédség szívesen vett, mert a honvédeknek nemes szórakozásra nyújtott alkalmat.

A szórakozáson kívül nemzetnevelő értéke is volt a munkásság adományának, mert a műsorszámok mindegyikének nevelő tartalma volt. Aki a műsört végigélvezhette, szórakozva tanult és nagyon sok nézőben nehezen felejtendő élményként sokáig élni fog az egyes műsorszámok emléke.

Kiemelkedően élményszerű hatással volt a közönségre a szavalókórus. Az újszerű, még kevésbé ismert előadásmód a nézőre valóssággal lenyűgözőleg hatott.

A hadiüzem munkássága hálával gondol mindazokra, akik ezt a szép munkát lehetővé tették.

Elsősorban Tarnay Kálmánra, a hadiüzem igazgatójára, aki a munkaidőbeosztással és egyéb intézkedéseivel lehetővé tette a műsor betanulását és magát az előadást, valamint annak a honvédség részére való megismétlését.

Hálával gondolnak a hadiüzemi pártcsnokokra, akik a próbák alatt, magán az előadáson is mindig köztük volt és irányította, segítette őket.

Szeretettel gondolnak azokra a tisztviselőkre, akik a műsorbetanulás részleteiben velük voltak, betanítottak, rendeztek és szerepeltek velük. Érti és látja már a munkásság, hogy vége annak a régi szellemnek, amikor a munkásság mindenkitől megvárta a támogatást, ahol megállapították, ahol írták neki és ahol fog-

lalkoztak vele. Így sodródott sokszor önhibáján kívül a baloldalra, sőt sokszor a szélső baloldal szervezeteibe.

Örömmel kell látnia mindenkinek a Budapest-Salgótarjáni Gépgyár és Vasöntő Rt. munkássága által adott példából, hogy a magyar társadalom rendre, rangra, osztályra való tekintet nélkül össze tud fogni, csak szeretettel, megértéssel kell hozzáfogni az összefogás megteremtéséhez és akkor majd mind több helyen fog eggyé forrni a honvéd, a munkás és a tisztviselő.

Eggyéforrott társadalmon nincs ami erőt vehetne. Magyar és magyar között nem lehet más értékmérő, mint az, hogy mennyit használ nemzetének, hazájának. Ha ezt az utat fogjuk járni, akkor eljön az idő, hogy nem lesz napszámos, munkás, vagy tisztviselő, hanem csak magyar. Legfeljebb olyan különbség lehet, hogy hasznos és megbízható, vagy kevésbé hasznos és kevésbé megbízható, — de csak magyar.

A burgonya beszolgáltatása az ország egyes vidékein.

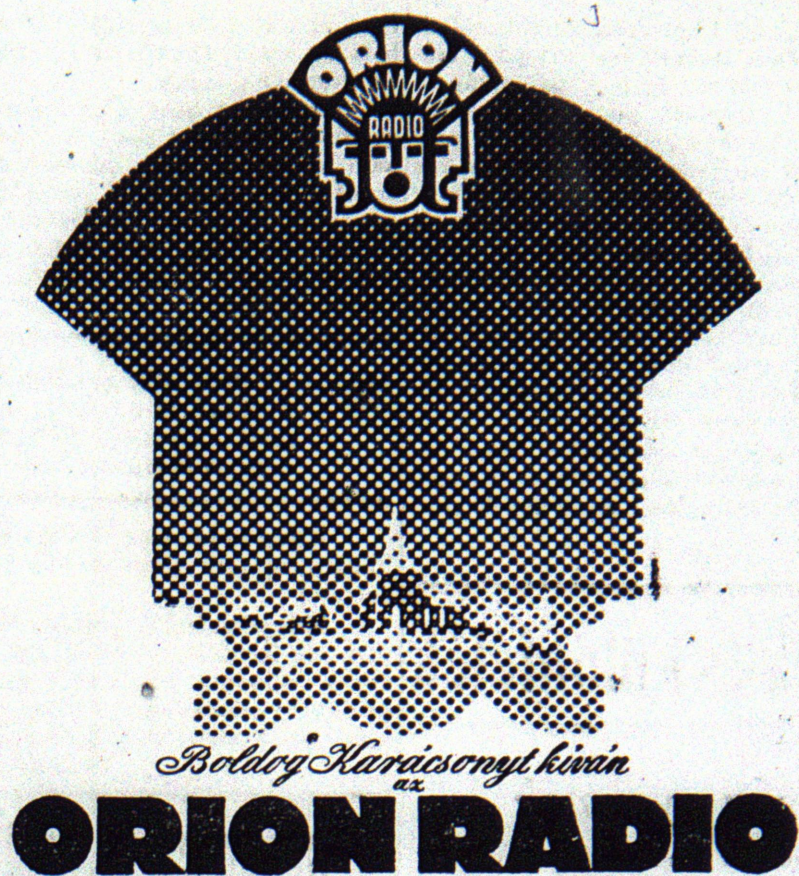
A közellátásügyi miniszter a Budapesti Közlöny december 11-én megjelent számában tette közzé az ország egyes vidékein a burgonya beszolgáltatásáról szóló rendeletét.

A rendelet felsorolja azokat a vármegyákat és járásokat, amelyeket a közellátásügyi miniszter kötelezett arra, hogy a termelő burgonyakészletéből az 1942. szeptember 26-án igénybevett mennyiségen felül, a háztartási és gazdasági szükségletén kívül, rendelkezésére álló mennyiségét is köteles a Belső Bürgonyakereskedelmi Egyesülésnek megvételre felajánlani.

A rendelet pontosan megállapítja azt a mennyiséget, amelyet a termelő háztartási és gazdasági szükséglet címén visszatarthat.

Lényeges intézkedése a rendeletnek az, hogy az igénybevett burgonya mennyiségéért a Bürgonyakereskedelmi Egyesülés külön megbizottja a hatósági áron felül métermázsánként termelési költség címén 150 pengőt köteles a termelőnek fizetni.

Támogasd a Vöröskeresztet!

Honvédeink Karácsonya.

A háborús gondok, lemondások, szomorúságok ellenére, a felfeszített munka közepette, de mégis a meleg otthon békés nyugalmaival megajándékozott és boldogan készülődik mindenki a karácsony nagyszerű ünnepére, az isteni és emberi szeretetnek ennek az évenként megismétlődő csodálatos jelképére! Nincs még egy ünnepe az egyházi évnak, amelyet akkora örömmel várna felnőtt és gyermek, palota és kunyhó, mint az Isteni Gyermek megjelenésének ünnepét. A szeretet és a család ünnepe ez rideg és harcok korunkban, amikor a karácsonyfa körül, az ajándékok felett urrá lesz ez a leggyönyörűbb érzelm.

De az idei karácsonyon gondolkunk kell azokra is, akik hiányoznak a családi körből, akiknek nem adatott meg a békés, meleg szoba; az anyai vagy hívesi csók, a béke és nyugalom. Gondolkunk kell messze küzdő katonáinkra, akik most sokezer kilométerre otthonuktól, hóban és fagyban, idegen földön, béke és nyugalom nélkül, életveszélyben a másodpercek mindegyikében, nappal és sötét éjszakában örködnek az otthonmaradottak fölött. A nagy világháborúban megtanultuk, mit jelent a katonakarácsony! Elképzelhetjük idehaza is, milyen érzelmek szállják meg azokat, akik a kinti veszélyben ágyúk, bombák, gránátok, aknák és gépfegyve-

rek tűzében megállás nélkül teljesítik a kötelességüket. Lehet-e tehát itthon karácsonya a magyar embernek anélkül, hogy szíve meleg együttérzésével ne forduljon hős katonáink felé?

Ezen az idején szent éjszakán, a gyönyörű vigilián, amikor az angyalok kara ismét hirdetni fogja az Isten dicsőségét és az emberek békességét, minden magyar család otthonában megjelenik a magyar honvéd képe s a karácsonyfa megritkult gyertyafényénél, vagy a terített asztal előtt, a hála és szeretet fakasztotta könnyes szemmel egy percig némán, hangtalanul álljunk meg és gondoljunk a Don partján és szette a világban harcoló hős honvédeinkre, akikről ezidén a sors megtagadta ennek az ünnepnek szépséges nyugalma!

Csak egy percre!

Hatvan másodpercig koncentráljunk szívünk minden legjobb érzését, gondolkodásunk minden parányi részét is ez a perc egy éven át, mint valami csodás hatású rádiusugárzás befolyásolja majd gondolatainkat, megacélozza izmainkat a még nagyobb munkateljesítményhez és megerősíti lelkünket a szükség kívánta még további lemondásokra! És ki tudja, ennek az egyetlen percnél általakító hatása révén nem ériük-e meg jövő Karácsonyra az angyalok kara által zengett isteni békességet a földön?

-orv-

S P O R T

Asztali-tenisz.

A MOATSz Salgótarjáni alosztályának első bajnoki fordulója a napokban fejeződött be s az őszi eredmények a hirschgyári asztaliteniszezők nagy fölényét mutatják. A bajnokságot a nagy küzdelmek és örvendetes eredményként a mindvégig sportszerű és fegyelmezett versenyek jellemezték. Meglepetés a losoncapátfalvai játékosok jó szereplése volt, akik csak játszmá-aránnyal szorultak a második helyre. Az egyes csoportok eredményei a következők:

Férfi csapatbajnokságban:

1. Hirschgyári AT	7 ponttal
2. LATSE	7 "
3. SSE	3 "
4. SBTC	2 "
5. Salgói FC	1 "

Ílyusági csapatbajnokságban:

1. Hirschgyári AT	6 ponttal
2. Hirschgyári AT II.	4 "
3. SBTC	2 "
4. SSE	0 "

Női csapatbajnokságban:

1. Hirschgyári AT	4 ponttal
2. LATSE	2 "
3. SFC	0 "

Birkózás.

Folyó hó 6-án Budapesten az országos ílyusági birkózó bajnokságok során Simonyi Gusztáv, a SSE fiatal versenyzője a félnehéz súlyú csoportban második lett. A szorgalmas és igen tehetséges versenyző megérdemelten érte el a szép helyezést és szorgalmas munkájával nagy eredmények elérésére kíváncsi.

Folyó hó 13-án dísgyőrt tartották a VII. hadtest leventéinek válogató birkózó versenyt és egyben bajnokságot. Az acélgyári leventék Simonyi és Hegedűs révén két bajnokságot, ezenkívül 3 második és 2 harmadik helyezést értek el ezzel mindössze 5 ponttal maradtak el a legtöbb pontot elért Dísgyőr versenyző mögött. Aki figyelemmel kíséri az acélgyáriak sportéletét, megelégedéssel tapasztalja, hogy az acélgyári birkózók csendben, de annál szebb eredményekkel dolgoznak és mondhatjuk, hogy a legteljesebb és a legtöbbre szorított szakosztályát jelentik az acélgyár sportjának.

A vasárnap sorra kerülő orsz. leventeversenyekkel kapcsolatban Simonyi és Hegedűs szereplését élénk figyelemmel kísérik.

Hírek és különféle

Jézus, a gyermek

Régebben a hó mindig illendően lebulított karácsonyra. Szép téher szőnyeg terült a kőre, meg a sárra, a várost, a világot hulladozó pelyheken átal nézhettük, a tisztaságnak, békességnek fátolán átal. Ma sáros, fekete, piszkos a táj, méltó szimbóluma a kor minden vonatkozású történelmének. Karácsony este borulatán előjöttek a betlehemesek, fehér szűrben, kifordított kis ködmönben, úgy hozták a kivilágított Jézuska bázát, a betlehemi istállót és a karácsonyfa gyertyafényes ágain keresztül, ezüstös, aranyos csillogáson keresztül a mesének, az álomnak távolába tekintettünk egy jászol felé, hol a Gyermek nyugszik. Országokról, földrészekről egyszerre tekintenek Karácsony estéjén az emberi szemek a csecsemő felé, ki drágább, mint a hercegi babák, mint az egy napos trónörökösök: a megszületett kis Jézus felé, kinek csillagsugár süti a fejcskáját.

Az égből lejött a földre megszületni a kereszténység Megváltója. Az örök Ég és a mi földi halandóságunk találkozik a sugárzó kisdédben, a jászol szalmáján. Két hazába való lett az Egek gyermeke, megbizonyítani nekünk, hogy mi is két hazának vagyunk gyermekei. Ha mi felnézünk a magasságra, azt nemcsak a gyönyörűségért tesszük, mert akkor szabadságot és menedéket is keresünk és akkor magunkat magasztosít fel a gondolatunk. Honvágy van a szemében, a lelkében a föld polgárának, aki fölfelé fordítja a tekintetét. Az a kisdéd, akit istennek vallunk, sugalmat ad az embernek: emelkedett érzésében megkapja az ember ezt a sugalmat, magamagát is istennek tudja az ember.

Igy tanít a gyermek Jézus, aki szót se tud még szólni, csak mosolyog.

Se Buddha, se Mózes, se Mohamed nem nyerheti el azt a imádatot, ami a bethlehemi kicsi Jézust elárasztja, sem Izis és Osiris, sem a görög meg a római istenségek szépei, méltóságai. Azt a hódolatot, ami gyöngédségből, elbájoságból és szeretetből gomolyodik; azt a szeretetet egyetlen hatalom sem diktálhatja a szívünkre, amit a Gyermek sugárzott belénk röntgen- és rádium besugárzás gyanánt, mert Senkit és Semmit nem lehet úgy szeretnünk, mint a Gyermekeket.

Királyok hódolnak előtte, mert nincs olyan fénye a koronának, mint a Gyermek mosolyának.

Pásztorok, mert nem vezethet így Más szelidségre, türelemre, odaadásra, mint a gyenge gyermek.

Báránok hódolnak előtte, mert nincs olyan ártatlanság a földi mezőn, mint a gyermeké.

Barmok hódolnak előtte, mert nincs jószág olyan, nincs kímélet, nincs hozzájuk való hűség a föld teremtményei közt, mint a gyermeké, kinek a kacsoja nem tud ütni, kinek a nézése nem gyilkos szándék, hanem ámulat és öröm.

Csillag reszket fölőtte, szolgáló csillag, mert nincs olyan tündöklés, mint a léleké, mely kigyulladt a megszületett gyermekben.

Télen született, hogy pótoljon minden virágot. Minden napmeleg és minden tiszta.

Mert Ő a gyermek, Ő a tavasz, Ő

igéri az élet örök tavaszát. Ő a mi ünnepünk, Ő az eszmény, Ő az álom, Ő a csoda.

Ő a reménység. Ő a boldogság: a gyermek. Megtanul majd ő beszélni, ajkain ige lesz a szív, édesebb a madár szónál, az égzengésnél erősebb. Ez a gyönyörű, mosolygó kis Jézuska le fogja tisztázni az életet, meg fogja váltani a csúnya, tévedt, bolond, szegény, szerencsétlen világot.

—y —n.

Minden kedves előfizetőnknek, jóakaróknak és hűséges munkatársunknak boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk! Szerk.

Eljegyzés. Gyalog Olga és Jancsik Mihály jegyesek (Minden külön értesítés helyett.)

Köszönetnyilvánítás. Mindazoknak, kik felejtethetetlen jó férjem, ill. édesapám elhunyt alkalmából jóleső részvételük felkerestek, ezúton mondunk hálás köszönetet. *özv. Paksy Andrásné és gyermekei.*

A karácsonyi és újévi istentiszteletek sorrendje:

A főplébániai templomban: Karácsony vigiliáján december 24-én délután 5 órakor ünnepélyes szentmise. Éjféli szentmise nem lesz megtartva. — Karácsony ünnepén, december 25-én reggel 6 órakor pásztorok miséje. 8 órakor csendes szentmise, 9 órakor ugyancsak csendes szentmise, 10 órakor ünnepélyes szentmise nagymise, fél 12 kor csendes szentmise. Délután fél 3 kor szentséges litánia. Karácsony másnapján, december 26-án szentmise 8, 9, 10 és fél 12-kor. Litánia fél 3-kor. December 27-én vasárnap a szokott sorrendben. December 31-én Szilveszter napján este 6 órakor évrő Te Deum szentbeszéddel. 1943 január 1-én Újév napján a szentmise 8, 9, 10 és fél 12 kor. A 10 órai plébániai szentmise ünnepélyes Veni Sancte-val és szentségkítéssel. Délután fél 3 kor szentséges litánia.

FERENCÉS templomban. Többszöri kérésre sem küldték be. Szerk.

EVANGÉLIKUS istentiszteletek rendje karácsony alatt: 24-én este 5 kor Karácsonyi Evangéliumolvasás. 25-én Karácsony I. napján délelőtt 10 órakor istentisztelet, 11 kor urvacsoraosztás. Délután 3 kor karácsonyi áhitat. Karancságon délután 3 órakor istentisztelet és urvacsoraosztás. Karácsony II. napján délelőtt 10 kor istentisztelet, 11 kor urvacsora, délután 3 kor áhitat. Lapujtón délelőtt 10 kor istentisztelet, urvacsora. 27-én vasárnap délelőtt 10 és délután 3 kor istentisztelet. Ugyanankor de fél 9 kor Salgótarján és 10 kor Somoskőújfalun istentisztelet és urvacsora.

REFORMÁTUS istentiszteletek Salgótarjánban: december 25-én, karácsony I. napján délelőtt 10 kor urvacsoraosztással és délután 5 órakor. December 26-án karácsony II. napján délelőtt 10 és d. u. 5 órakor December 27-én, az év utolsó vasárnapján délelőtt 10 és délután 5 kor. December 31-én az év utolsó napján este 6 órakor évrő istentisztelet. 1943. évi január hó 1-én délelőtt 10 órakor és délután 5 órakor. — Ref. istentiszteletek vidéken: December 25-én délelőtt fél 9 órakor Zagypálfalván; urvacsoraosztással, December 25-én délután 3 órakor Szalmatercsen; urvacsoraosztással. December 26-án délelőtt 10 órakor Kisterenyén urvacsoraosztással.

Nemzetvédelmi Kereszt. Magyarország Főméltóságú Kormányzója városunkból, újabban az alább felsoroltaknak adományozta a Nemzetvédelmi Keresztet: Borovicszény Nándor motorszerelőnek, dr. Brunovszky Lóránd OTI orvosnak, Csaba István telefonközpont kezelőnek és Fedák József volt helybeli álligazgatótanítónak.

A Mátra rum- és likörgyár 10 pengő adományozott a Szent-Erzsébet Nőegylet által nyilvántartott szegények téli melegítésére, melyet hálás köszönettel nyugtáz az Egyesület elnöksége.

A Balassa Társaság bucsuja Bóna Kovács Károly szobrászművészről.

A Balassa Bálint Társaság bensőséges-meleg keretek között bucsuztatta Művészeti Szakosztályának szakavatott elnökét, városunk közkedvelt, kiváló művész egyéniségét: Bóna Kovács Károly szobrász és festőművészt, ki elhagyja városunkat és Budapestre távozik, hogy ott folytassa fennkölt, szép és nemes hivatását, hogy a köz számára maradandó művészi értékeket, ... a maga számára pedig további sikereket teremtsen!

A Jávári féle vendéglőben a Társaság igen szép számmal jött össze, egy kedélyes, közvetlen és barátságos vacsora keretében zajlott le a bucsúztatás.

A távozó művészt Röder Alfréd, majd Horváth László, Koltay Imre és dr. Csengődy Lajos bucsuztatták szebbnél szebb, keresetlen, szívből jövő, meleg, őszinte szavakkal, melyekre Bóna Kovács

Károly meghatottan válaszolt. Jó estek neki a szeretetteljes baráti szavak és megköszönte azt a nagy és őszinte szeretetet és ragaszkodást, mellyel őt barátai és hívei mindenkor körülvették.

Távozásra, mint mondta, nem végleges, hiszen Ő szülővárosától és kedves barátaitól elválni nem fog tudni soha.

A gyakori viszontlátás reményében fogott ezután a mi kedves Károly barátunk mindenkivel kezét, a bucsú táj, — de sok jó barátától körülvéve, — nem olyan nehéz perceiben!

A jó Isten vezérelje útjait a hozzon számára még sok-sok diadalt, hogy büszkén szoríthassuk meg az ősi patriájába visszatérő kedves jó Barátunknak tehetős és szorgalmas munkás két kezét.

Isten áldja és hozza vissza őt még sokszor szerető körünkbe! (V.)

Felsőházi tagság.

Esztergom vármegye törvényhatósága dr. Schmidt Sándor okl. bányamérnököt, m. kir. bányai főtanácsost, a Salgótarjáni Köszönbánya Rt. h. vezérigazgatóját felsőházi taggá választotta. A közel napokban Salgótarjánban tartózkodott vezérigazgatót ezen alkalomból a bányatiszt, segéd- és altisztikar, valamint a bányászok küldöttsége közvetlen melegséggel és szeretettel üdvözölte. Korompay Lajos bányagazgató, m. kir. bányai főtanácsos üdvözlő beszédében kiemelte, hogy amint Schmidt Sándor volt az első bányamérnök Magyarországon, aki a mérnöki diplomájához kimagasló tudásával és fardhatatlan szorgalmával megszerezte a bányamérnöki tudóságot, úgy ezzel a megválasztásával szintén ő az első bányamérnök hazánkban, aki a felsőházi tagság méltóságát elnyerte és ezáltal a bányászipar közvetlen szószólót kapott benne a törvényhozásban.

Schmidt Sándor meghatottan mondott köszönetet a tisztelet és szeretet ezen spontán megnyilatkozását és ígéretet tett, hogy ameddig a Gondviselés megengedi neki, a szakmai ember tudásával és több évtizedes tapasztalatainak felhasználásával mindig törekedni fog a bányászság jobb, szociálisabb és társadalmibb helyzetének a törvényhozásban való kivívásáért.

Hadirokkant temetése.

F. hó 20-án délután 3 órakor temették a városi ravatalozóból Fodor Mihály hadirokkantát, akinek tüdejét a mult világháborúban az orosz harctéren golyó járta át. Betegen is csaknem életének utolsó pillanatáig szorgalmasan dolgozott, úgy hogy 4 napi súlyos megbetegedés után halt meg 56 éves korában. A temetést P. Réz Marián plébános vezette, aki elismerő és megbató szavakkal bucsuztatta a vallásos lelkiületű, szorgalmas egyházközségi hívőt.

A hadirokkantak nevében Nagy Antal iskolaisgázgató, hadirokkant bucsuztatta a megboldogultat. — Megjelent a temetésen az célgári öntőde üzemének nevében dr. Körös Béla mérnök is, sok gyászoló közönség és a hadirokkantak közül sokan.

Karácsonyi cserkészmunka. A bányatelepi 145. sz. „Sirály” cserkészcsapat megfogatkozott taglétszáma mellett is mindig életjelt ad tevékenységéről. Az öreg és ifjú cserkészek több hét óta ismét furtak-faragtak otthonukban, mintegy 80 drb. fajtáikat készítették a folyó hó 20-án, az érdeklődők számára kiállítottak azokat. Láttunk ott taligákat, kis autókát garázsszal, baba ágyakat, szekrényeket, kocsikat, sőt a háborús időkre való tekintettel, még tankokat is. A cserkész szív meleg szeretetével készült tárgyakat dec. 25-én, Karácsony első ünnepén, d. u. 4 órakor házi karácsonyfa ünnepély keretében osztják szét a bányász hadiárvák és hadbavonultak iskolásgyermekei között.

Minden kedves megrendelőnek és ismerőseinek — az orosz

harctérről — Boldog Új Évet és Szebb Magyar Jövendőt Kíván

SZLÁDIK LAJOS

tart. szkv.

nyomdászmaster.

Levél a frontról.

Kedves Főtiszteletes Ur! Szeretettel kérem ezt a kis verset átgepelni, és egy jó szavalóval betanítani. Ha lehet, kérem az ev. KARÁCSONYI VÁSAR műsorába betenni. Én a szent köleesség teljesítésében is gondolatban ott leszek, ahol mindig kellemes órákat töltöttem. Szeretettel ölelek mindenkit A. Józsi.

Gondolsz-e arra?

Gondolsz-e arra, mikor itt A szeretet melegében Karácsonyi fények lobbannak, Hogy a Don-partján honvédeink előtt Gránátok robbannak?

Gondolsz-e arra, mikor itt Mosoly ül mindnyájunk arcát, Jeges szél marja, hóviharok tépik Honvédeink arcát?

Gondolsz-e arra, mikor gondtalanul Járja át lelked a melegség, Robam után hiába várja baba Anya a fiát, gyermek az apját, Leány a párját, férjet a feleség...

Gondolsz-e arra, hogy ők Miértünk véreznek. Harcok hevében, kevés szünetében Minden szenvedésben Mivelünk éreznek?

Szent karácsony estén, ha csak gondolatban De együtt lesznek mivelünk Megváltónk születésén, A szeretet ünnepén Együtt örvendezünk...

Miként tiszta fény száll Jézus szülőjára, Száll, száll a szálljon sok szeretet Messze Don-partjára...

Angyal József tűzér örv. 229/69.

Karácsony 1942.

30 fok hideg... oly dermesztő a tél, A hó meg csak egyre-egyre hull, Ijesztő csend van a nagy pusztaságon, S a szív fáj kimondhatatlanul!

Ma gyertya gyúl a zöld fenyőfaágon, És nem láthatom azt a kis szobát, Ahol ma végtelen boldogság sugárzik, S a szíveket az öröm szövi át.

Kisfiám-édes már játszik a vonattal, S apukáját hozza rajt haza, Feleségem nézi és könnyes szemekkel Belézokog a csendbe sóhaja.

S egyszerre dobban egymásért a szívünk, Egyszerre rebegjük a halk imát: „Tedd boldoggá Nékik ott a messzeségben, Uram... ez esztendő... szent Karácsonyát!”

Visnovszky László.

Kigyófarm egy berlini pincében

17 gram kigyóméreg a mellényzsebben — Hogyan szedik el a viperától a mérget — szórámexpedíció a Balkánon.

Berlin, 1942. novemberben.

Kétségtelen, hogy Berlin egyike a legállatkedvelőbb metropoliszoknak. Tudtuk, hogy akad a városban jónéhány majom, mosómedve, sün, teknősbéka meg a jó lsten tudja hányféle más egyéb egzotikus, szelíd és kevésbé szelíd „háziállat”, nem is beszélve a tarkábbnál tarkább madarak és halak seregeiről. Arról azonban, hogy lenne valaki, aki a város kellős közepén, az egyik bérház pincéjében mérgekigyófarmot tartana, mind a mai napig nem tudunk. Ez egészen új, ezt meg kell nézni.

Igy történt, hogy aztán egy szép napon, minden előzetes bejelentés nélkül bekopogtattunk Kurt Müller urhoz, a szobanforgó kigyófarm tulajdonosához. Berlin egyik északi negyedében, a forgalmas Leopoldplatz tözsomszédságában találtunk rá erre az érdekes urra. Éppen kigyóival foglalatkoskodott. Első pillantban kissé idegenkedve fogadott, később azonban, amikor tudomásul vette, hogy szó sincs bolmi konkurenciáról, nagyon is közlékeny lett és kész örömmel, sőt mondhatnánk némi büszkeséggel állott rendelkezésünkre.

Ha valaki azt hiszi, hogy Müller ur pincéje valami sötét, fekete odu, ahol ezek a veszedelmes hüllők szabadon tanáznak, az alaposan téved. Pince helyett pompásan megvilágított, korszerűen berendezett terrariumot találtunk, amely, egészen olyan mint a híres berlini Zoo akváriumának kigyó-osztálya. Negyvenötven, mesterséges nappal fűtött, egyben megvilágított üvegszekrény sorakozik itt egymás mellett. A szekrényekben pedig a kigyók, amelyek legnagyobb részét Müller ur maga fogta. Keresztviperák a Berlin melletti Spandau vidékéről és homoki viperák a Balkánról. A legkülönbözőbb viperafajok mellett, az egyik üvegszekrényben hatalmas méretű amerikai mokassin-kigyó „sütkérezik”. Üveg-

csékek és ampulákkal teli faliszekrény és egy hatalmas halálfejes tábla „vigyázat mérget” felirattal az egyedüli, amiről nyomban látni, hogy kigyóméregspecialistánál vagyunk.

„Akarja látni, hogyan veszik el a kigyók mérget?” — kérde Müller ur mosolyogva.

Nem is vár feleletre. Felkap valami piszkavas-szerű kampós szerszámot, vilámgyorsan kinyitja az egyik szekrényt és mire észbekapnánk már hoz is egy homoki viperát, mely láthatólag idegesen csapkod a farkával és veszedelmesen inog a kampón. Müller ur azonban úgy lát-szik az egyensúlyzás mesteriségéhez is ért. Nem történik semmi baj. Ledobja a hüllőt az üveglappal fedett asztalra, valami fakampóval leszorítja, aztán ügyes mozdulattal „tarkón” ragadja ökelmét. Önkéntelenül is megborad az ember ennek láttára, Müller ur azonban nem zavartatja magát. Kis üvegtányért tart a kigyó szája elé. És a ravasz hüllő beleesik a csapdába: dühösen harap a tányérba és a drága mérget egy icike-picike cseppje máris ott csillog a tányéron.

„Ugye milyen egyszerű az egész?” — vélekedik Müller ur nevetve. Hát bizony nem mondhatnám. Engem a szó szoros értelmében felizgatott a látvány, ahogyan ez a veszedelmes hüllő testével jobbra-balra csapkodott. Minden pillanatban el voltam készülve rá, hogy kicsuszik Müller ur két ujjá közül.

Kérdésemre, hogy minden elővigyázatossága ellenére is nem marta-e már meg egyik-másik „védenca”, Müller ur a világ legtermészetesebb hangján, mint hogyha - mondjuk - épen a fogorvosról beszélne, közli, hogy éppen hat hete esett ez meg vele nyolcadszor.

„Egy gyors oltással — mert gondolhatja, hogy szérum mindig van nálam — hamarosan tul voltam a veszedelmen. A balkáni vadonban komolyabb eseteim is

voltak már. Hála Istennek mindig nyomban tudtam magamon segíteni.” „És mondja — kérde Müller úrtól — hogyan jutott arra a gondolatra, hogy egy ilyen nem-mindeppapi foglalkozásra szánja magát?”

„Hosszu éveken át az egyik legnagyobb berlini állatkereskedésnek voltam a bevásárlója. Nagy utakat tettem, a Balkánra valóságos expedíciót veztettem. Megszerettem ezt a mesterséget. Közben tudományos munkásságot is végeztem. Három ujjajta állatot, köztük egy addig ismeretlen vízi-békát, a „Rana ridibunda”-t én fedeztem fel Zoo-lógus-asszisztens lettem. Egy szép napon aztán úgy határoztam, hogy önállósítom magamat és kigyóméreg specialista leszek.”

„És mennyi mérget termel, sőt ha nem tartaná tulságosan indiszkrétnek ezt a kérdést, ugy azt is szeretném tudni, hogy jól fizetik-e a kigyómérget?”

„Nagyon szívesen adok felvilágosítást — mondja Müller ur, a kereskedő — annyival is inkább, mert tudom, hogy nem árulok el ezzel üzleti titkot, hiszen a mérget árát az árbiztos állapította meg. Én voltam egyébként az első, aki a kigyóméreg árának hatósági megállapítását kértem. Elég fejtorést is okoztam ezzel szegény árbiztosnak. Egy gramm mérget ára ma 400 márká. 40—50 kigyóból átlag egy grammot termelek ki havonta. Most sajnos igen alacsony az állományom. A háborus viszonyok következtében igen nagy nehézségekkel jár az újabb anyag beszerzése.”

„Körülbelül hány kigyót „fejt” már meg életében?”

„Hát erre a kérdésre bizony még hozzávetőlegesen sem tudnék válaszolni — feleli mosolyogva Müller ur —, egész bizonyosan nagyon sokat. Nagy balkáni expedícióm alatt, mely tizenégy hónapig tartott, közel kilencszáz kigyót fogtam és engedtem ismét szabadon miután elraboltam tőlük mérgeket.”

„Hát nem hozta a kigyókat magával?” — kérde csodálkozva.

„Nem. Ez az utam kizárólag szérumgyűjtő expedíció volt. Hol lóhátan, hol számaron, hol meg gyalog jártam a hegyeket. Ahol egy hüllőt találtam ott tüzetesebben körülnéztem; rendszerint akadt több is. Kis vászonzacskóba gyűjtöttem őket össze, ha aztán együtt volt vagy husz-huszonöt darab, akkor megfektettem őket szép sorjában, aztán futni hagytam az egész társaságot. Három-négy hét múlva megint eljöttem ugyanarra a helyre. A kigyók ezalatt az idő alatt ismét „gyűjtöttek” egy kis mérget és az egész procedura megismétlődött. Nagyon egyszerű dolog ez kérem. Addig csinálhatja az ember, ameddig csak kedve tartja. Ennek az utamnak a szákmánya tizenhét gramm mérget volt. Valóságos kis kincs és olyan kevés, hogy a mellényzsebben elfér, de ha meggondoljuk, hogy ez a néhány csep mérget hány embernek mentette meg talán az életét, belátjuk, hogy még az a rengeteg fáradtság és mondjuk veszedelem, mellyel megszerzése járt, is kis ár volt érte.”

Igazat adtunk Müller úrnak, aztán

Karácsonyra
igazi meglepetés:
SIEMENS
RÁDIO

elbucsuztunk, de megígértük, hogy a háboru után, ha majd sikerül állományát ismét felfrissítenie újból meglátogatjuk.
dr. Szabó László

Salgótarján m. város polgármesterétől.

1996/1942. sz.

Tárgy: Körzeti szappanfőzők felállítására.

Hirdetmény.

Közhírré teszem, hogy a hulladék-zsir feldolgozása céljából körzeti szappanfőző állítattott fel, amely a közönség által felajánlott hulladék zsír minden kg-ja után cserébe 1 kg egységes szappant ad annak, aki a hulladék-zsirt felajánlotta, illetve beszoállította.

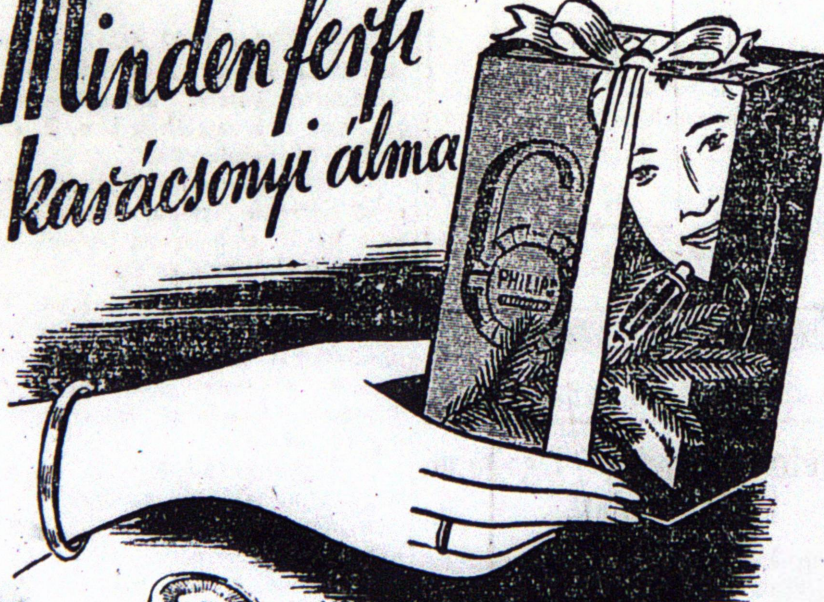
Tekintettel arra, hogy a város közönségének szappanellátása igen hiányos ez akcióra nyomtatékosan felhívom a közönség figyelmét és felkérem, hogy a hulladék zsiradék gyűjtését saját érdekében azonnal kezdje meg és az összegyűjtött hulladék-zsirt a város közlelmzési osztályánál (városháza, tanácssterem) jelentse be. Az osztály gondoskodik a felajánlott zsir felfőzéséről és a szappan díjmentes kiosztásáról.

Salgótarján, 1942. december 10 én.
Polgármester helyett dr. Figus Istgyezd.

ORION
„Praktikusat...”
és amellott szepet akár aján-dékozni? Tökéletesen egyesíti a célszerűséget az elegáns ki-vitelrel a 48 órá
ORION
HOLANCSO

*Minden férfi
karácsonyi álma*

PHILIPS
VILLANYBOROTVA
EGYEN-ÉS VÁLTÓÁRAMON
MINDEN FESZULTSÉGRE

szappan, penge, víz és ecset
nélkül tükörsimára borotvál.

PHILIPSHAVE
MINDEN SZAKÜZLETBEN KAPHATÓ

Tavaszi ujdonság!

SZÜCS-FÉLE

„Vitamin Crém”

A legmodernebb elvek szerint készített VITAMINDUS arccrém. Az arcbőr természetes tápanyagait tartalmazza ezért rugalmassá, üdévé teszi és megóvja a ráncosodástól.

SZÜCS-FÉLE

„Bubi Arcszesz”

Megszünteti pattanásait és az arcbőr zsírosságát.

Kapható:

SZÜCS RÓBERT
MAGYAR KORONA
GYÓGYSZERTÁRÁBAN.
SALGÓTARJÁN.

A salgótarjáni kir. járásbíróság,
mint telekkönyvi hatóság.

4610/1942, tk. sz.

Árverési hirdetmény és kivonat.

Kadlót Pál Józsefné, szül. Kadlót Gizella végrehajtónak Kadlót Pál István végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtató kérelme következtében az 1881: LX. t.-c. 176. § a értelmében az újabb árverést 81 P 30 fill. tőke, 41 P 57 fillér költség; továbbá a csatlakozottak kimondott Salgótarjáni Takarékpénztár 54 P, dr. Gábor Ferenc 60 P, dr. Laufer Samu 38 P 90 fillér tőkekövetelése és járuléai behajtása végett

a Zagyvaróna községben fekvő s a zagyvarónai 82. sz. tjkönyvben A. I. 1, 4-23, 28-30. sor, 2038, 2097, 2110, 2114, 2115, 2148, 2173, 2194, 2212, 2242, 2264, 2278, 2298, 2325, 2343, 2363, 2392, 2410, 2456, 2492, 2508, 2601 hrsz. a. felvett „Kert, ház, szántó, rét; továbbá közös erdő és közös legelőből járó 12/336. rész” ingatlanból B. 10. szerint Kadlót Pál István végrehajtást szenvedő nevében álló illetőségre 690 P kikiáltási árban,

mely illetőség a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron el nem adható azután a zagyvarónai 170. sz. tjkönyvben A. I. 1 14. sor, 2147, 2193, 2211, 2263, 2277, 2324, 2242, 2391, 2409, 2493, 2509, 2541 hrsz. alatt felvett „Szántó, rét; továbbá közös legelő és közös erdőből járó 12/336. rész ingatlanból B. 5. szerint Kadlót Pál István nevében álló illetőségre 205 P kikiáltási árban,

mely illetőség Salgótarjáni Takarékpénztár csatl. vhtató érdekében 300 P-nél dr. Laufer Samu csatl. vhtató érdekében 382 P-nél

Kadlót Pál Józsefné, sz. Kadlót Gizella alapvégrehajtató érdekében 425 P-nél alacsonyabb áron el nem adható,

azután a zagyvarónai 1036. sz. tjkönyvben A. I. 1-4. sor, 2532, 2563, 2588 hrsz. alatt felvett „Szántó Káposztás” ingatlanból B. 6. szerint Kadlót Pál István végrehajtást szenvedő nevében álló illetőségre 6 P kikiáltási árban,

mely illetőség Salgótarjáni Takarékpénztár csatl. végrehajtató érdekében a kikiáltási ár kétharmadánál

Kadlót Pál Józsefné, sz. Kadlót Gizella alapvégrehajtató érdekében 83 P-nél alacsonyabb áron el nem adható, elrendelte. A telekkönyvi hatóság az árverésnek a Zagyvaróna községhez tartozó ingatlanok 1943. január 8. napjának, d. e. 10 óráját tűzi ki és az árverési feltételeket az 1881: LX. t.-c. 150. §-a alapján megállapítja.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál Salgótarján, Vaskapu-utca 1. sz., 2. ajtó és Zagyvaróna község elöljáróságánál tekintetbe meg (1881: LX. t.-c. 147. §-a, g. pontja).

A telekkönyvi hatóság elrendeli, hogy a telekkönyvi iroda az árverés elrendelését a zagyvarónai 82, 170, 1036 számú tjkönyvben jegyezze.

A telekkönyvi hatóság a hirdetmény egy példányát kifüggesztés, egy példányát pedig az árverési feltételek megtekintésére vágott Zagyvaróna község elöljárósá-

gának; továbbá egy-egy példányát szabályszerű közzététel végett Somoskőújfalun, Salgótarján, Bärna, Cered községek elöljáróságainak megküldi.

Az árverési feltételek a következők: Az árverezni szándékozók kötelesek bánatpénzzel a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben, vagy az 1911: I. t.-c. 127. §-ában meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban letenni, vagy a bánatpénznek előleges birói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kiküldöttnek átadni és az árverési feltételeket aláírni.

Az, aki az ingatlanért a kikiáltási árnál magasabb ígéretet tett, ha többet seki nem ígér, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni.

Salgótarján, 1942. évi október hó 21. napján.

Dr. Csák, s. k. kir. bíró.

IRDESSEN!

A MUNKA

POLITIKAI HETILAPBAN!

Gyenge előmenetelű polgári iskolai tanulók tanítását vállalja Klein Béla. Értekezni lehet: hétköznap 12-1-ig, vasárnap 9-4-ig lakáson Menház-utca 25. szám.

Salgótarján megyei város polgármesterétől.
8818/1942.

Löwinger Rezső alapítvány
kamatai.

Pályázati hirdetmény.

Néhai Löwinger Rezső 1200 pengős alapítvány 1941. II. félévi és 1942. I. félévi kamataira pályázatot hirdetek.

Az alapítvány kamataira minden salgótarjáni szegény pályázhat. A kérelmek először vagy írásban a város háza szociális ügyosztályán földszint 10. sz. ajtó alatt terjesztendők elő.

Pályázati határidő 1942. dec. 30.

Salgótarján, 1942. december 3.

Dr. Förster Kálmán
polgármester.

Bátorozott szobát keresek január 1-re lehetőleg a Fő-térhez közel. „Uri” jelígre a kiadoba.

SALGÓTARJÁNI
APOLLO MOZGÓ

1942. december 22-én, kedden délután fél 5 és fél 7 órakor, 23-án, szerdán délután fél 5 és fél 7 órával kezdettel.

A NÉMA
KOLOSTOR

Báró Eötvös örökszép regényének filmváltozata. Főszereplők: Jávör Pál, Tolnay Klári, Lukács Margit, Egerváry Bea és Ajtay Andor. Kieg.: UFA és LUOE hirdató.

Karácsony-ünnepi műsor:

BÉCSI VÉR

Willy Forst filmreklám.

IGHÁNDI KESERÜVIZ

minőség egyedi

A Salgótarjáni Lórántffy Zsuzsanna Ref. Nőegyletnek 1942. december hó 6-án a Hirschgyár étkezőtermében megtartott tombola tárgysorsajáték-kon a következő sorsjegyek nyertek: 4, 21, 26, 30, 37, 38, 50, 82, 83, 95, 106, 108, 111, 120, 128, 144, 154, 176, 181, 187, 193, 201, 205, 210, 216, 221, 228, 231, 238, 244, 249, 258, 262, 267, 274, 277, 279, 280, 288, 290, 291, 303, 308, 310, 312, 318, 321, 325, 328, 340, 348, 364, 382, 391, 412, 415, 416, 434, 441, 444, 446, 468, 479, 482, 484, 496, 498, 502, 503, 515, 525, 530, 543, 548, 552, 568, 570, 591, 597, 598, 603, 605, 611, 621, 655, 678, 679, 681, 686, 688, 692, 698, 699, 702, 709, 713, 721, 722, 725, 744, 745, 749, 758, 761, 781, 788, 789, 798, 800, 807, 813, 824, 834, 847, 851, 856, 871, 894, 904, 907, 919, 938, 941, 946, 971, 875, 976, 983, 1010, 1022, 1026, 1038, 1056, 1061, 1065, 1069, 1070, 1078, 1080, 1091, 1098, 1103, 1111, 1117, 1120, 1136, 1145, 1202, 1224, 1232, 1243, 1237, 1243, 1246, 1258, 1274, 1289, 1292, 1300, 1305, 1307, 1309, 1321, 1338, 1341, 1345, 1349, 1360, 1361, 1364, 1366, 1367, 1372, 1377, 1397, 1407, 1415, 1422, 1423, 1435, 1440, 1443, 1470, 1474, 1509, 1513, 1528, 1530, 1543, 1570, 1587, 1605, 1610, 1613, 1614, 1633, 1646, 1650, 1654, 1661, 1663, 1692, 1696, 1697, 1707, 1718, 1724, 1747, 1748, 1763, 1785, 1790, 1793, 1794, 1805, 1811, 1815, 1816, 1834, 1838, 1842, 1849, 1860, 1861, 1864, 1874, 1897, 1922, 1945, 1952, 1953, 1963, 1977, 2004, 2020, 2021, 2074, 2075, 2083, 2097, 2100, 2105, 2108, 2111, 2137, 2142, 2148, 2152, 2155, 2156, 2165, 2178, 2182, 2189. A nyereményeket hétköznaponként délelőtt 9-12-ig Tarnay Kálmán elnökö lakásán (Hirschgyár) lehet átvenni. A nyeremények hat hét után elévülnek.

Megjelenik minden hó 1-én

a filatélia minden ágával

foglalkozó szaklap. A

Bélyeghíradó

Felelős szerkesztő: DOBÓ ISTVÁN. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szabadka, Egressy utca 2 szám.

Megrendelhető és kapható: VÉGH KÁLMÁN könyv és papirkereskedésében SALGÓTARJÁN

Egyesszám ára 60 fillér. Előfizetés egész évre 7 pengő, szövegtagoknak 6 pengő.

M. kir. rendőrség salgótarjáni kapitánysága.

Rendőrbírói ítéletek légtalmi kihágás miatt.

A m. kir. rendőrség salgótarjáni kapitányságának büntető bírójának Berkovics Henrik kereskedőt 60 P (6 nap) és 40 P (4 nap), Vasas István m. kir. nyug segédtisztet 30 P (3 nap), Kröhn Károly bányairnokot 20 P (2 nap), Gábor János házaló-kereskedőt 20 P (2 nap), Hauer József magánzót 20 P (2 nap), Polgár Ferenc üveglovót 20 P (2 nap), Singer Adolf küldöncöt 25 P (5 nap), Miklós János gyárimunkást 15 P (3 nap), Sziggyártó Ferencné sz. Márton Mária háztartásbelit 15 P (3 nap), Bozó Samuné sz. Dimák Margit gyógyszerári alkalmazottat 15 P (3 nap), Lövi Márton kereskedősegédet 15 P (3 nap), Nagy Ferenc gyárimunkást 15 P (3 nap), Oláh Józsefné sz. Csikós Mária háztartásbelit 15 P (3 nap), özv. Pál Ambrusné sz. Sutor Erzsébet háztartásbelit 10 P (2 nap), Berta Kálmán kocsist 10 P (2 nap), Balga Mária háztartásbelit 10 P (2 nap), Sleszko Anna cselédet 20 P (2 nap), Puporka Antalné sz. Csónka Etel háztartásbelit 10 P (2 nap), Schujer Ödönné sz. Oravecz Te-

réz háztartásbelit 10 P (2 nap), özv. David Andrásné sz. Gura Karolin háztartásbelit 6 P (2 nap) és Liki István bányai nyugdíjast 6 P (3 nap) pénzbüntetésre ítéltet, mert az előírt előtétit nem tartották be.

TÁBORI POSTÁRA

„Minta értéknélküli” csomagok feladását a postaigazgatóság megszüntette, viszont a tábori levelezőlap csomagzállító igazgatóvá nyára 1 kg. helyett 2 kg. küldhető.

Játékvezetői tanfolyam.

Az MLSz. Játékvezetők Testülete Országos Elnökségének engedélye alapján, Salgótarjánban a téli idény alatt játékvezetői tanfolyam lesz. A tanfolyam hallgatói közé a J. T. csak büntetlen előéletű egyének kerülhetnek fel. A tanfolyamra való felvételt azonban vagy írásban, legkésőbb december hó végéig, Hegyi Zsigmond J. T. megbízottnak, vagy helyettesének Halácsy Józsefnek kell bejelenteni.

Körzeti egyedárusítót keresek

a bőr- és cipőszakmába vágó, igen nagy lehetőséget nyújtó szabadalmamat képező új tömegcikk forgalombahozására megyei kizárólagossággal.

Megfelelő gyakorlattal, referenciával rendelkező cégek ajánlatát kérem.

Fábry Lajos nagykereskedő
Budapest, VI. Jókai-uca 18. szám alá küldeni.

Tartsuk be szigorúan a légvédelmi előírásokat.

Salgótarján m. v. polgármesteri hivatalától.
20370/1942.

Tej és tejtermékek forgalmának újabb szabályozása.

Hirdetmény!

A 113400/1932 K.M. rendelet alapján 1943 január 1 és 8 között minden tehenartó köteles tehenét a város polgármesteri hivatalában I. e. 2. sz. szoba (főjegyző) bejelenteni.

Köteles ezenkívül a tulajdonát képező tehenek számában beálló változást és a tehen első ízben történt borjázását is 8 nap alatt bejelenteni.

Az első bejelentés, tehát 1942. január 1-8 a között köteles a tehenartó mindazokat az adatokat igazolni, amelyek a tej beszállítására befolyással lehetnek. Részletes tájékoztatást a főjegyző ad.

Figyelemztetem az érdekelteket, hogy a január 1-én életbelépő fenti rendeletben írt kötelezettségéről saját érdekében tájékozódjon, mert a rendelet megszegése 6 hónapig terjedő elzárás büntetést von maga után.

Salgótarján, 1942. december 14.

A polgármester helyett

dr. Fügös

főjegyző.

Tökmag ellenében kiszolgáltatott szappanulványok.

Csak az utalványt kiállító Futura-bizománys községben üzlettel rendelkező, kijelölt szappankereskedő válthatja be. Más községekben kiállított és a Futura-bizománys bélyegzőjével, valamint aláírásával el nem látott szappanulványok beváltása tilos. Ha a kereskedőnek a szappanulvány valódisága ellen bármily gyanuja merülne fel, köteles erről a körülményről a legközelebbi illetékes hatóságnál, m. kir. államrendőrségnél, m. kir. csendőrségnél azonnal jelentést tenni.